

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 5Csp/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122209976
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Mezšszállási
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2024:6122209976.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu: Alektum Capital II AG, IČ: CHE-496.825.067, Gubelstrasse 24, Zug, Švajčiarska konfederácia, v konaní zast. Hudec s.r.o., Lazaretská 23 Bratislava, IČO: 36 855 260, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. XXX, o zaplatenie 279,30 eur s príslušenstvom, sudcom Mgr. Petrom Mezšszállásim, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 185,80 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 1.10.2019 do zaplatenia, do troch dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 10.1.2022 domáhal zaplatenia istiny 279,30 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3,- eur od 1.11.2018 do zaplatenia, 50,30 eur od 1.12.2018 do zaplatenia, 19,20 eur od 1.1.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.2.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.3.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.4.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.5.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.6.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.7.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.8.2019 do zaplatenia, 185,80 eur od 1.10.2019 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 14.12.2008 Zmluvu o pripojení a poskytovaní verejných služieb retransmisie prostredníctvom satelitu, uzatvorená podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. číslo 30382272 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy účtoval žalovanému na mesačnej báze. Nakoľko sa žalovaný dostal s úhradou vystavených faktúr do omeškania, právny predchodca žalobcu odstúpil od predmetnej Zmluvy. Pretože žalovaný porušil svoju povinnosť vrátiť prenajaté koncové zariadenie v zmysle všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, poslednou faktúrou si právny predchodca Žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. V zmysle bodu 15. časti III čl. 6 všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb „Účastník má povinnosť do 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu vrátiť Technické zariadenie Podniku na Predajné miesto. V prípade, že Účastník nevráti Technické zariadenie, má Podnik nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty v zmysle platného Cenníka.“ V zmysle bodu 5.1.4. cenníka platného v čase odstúpenia od zmluvy a povinnosti žalovaného vrátiť Technické zariadenia právnenmu predchodcovi Žalobcu je zmluvná pokuta za nevrátenie SCART/HDMI kábla vo výške 3 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie diaľkového ovládača vo výške 10 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie koncového zariadenia vo výške 50 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie Smart karty vo výške 19,90 eur a zmluvná pokuta za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10 eur. Nakoľko mal žalovaný v nájme po 2 kusy z každého uvedeného zariadenia, právny predchodca žalobcu si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za nevrátenie každého zo zariadení. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla

účinnosť dňa 1.4.2020. Následne sa žalobca pred podaním žaloby pokúsil o mimosúdne urovnanie dlhu, žalovaný však na opakované (aj telefonické) výzvy nereagoval.

2. Tunajší súd po vykonanom dokazovaní vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 10. novembra 2022 tak, že I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu v sume 206,80 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3,- eur od 1.2.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.3.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.4.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.5.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.6.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.7.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.8.2019 do zaplatenia, 185,80 eur od 1.10.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku, II. návrh žalobcu v ostatnej časti zamietol, žalovaného zaviazal zaplatiť náhradu trov konania žalobcu vo výške 48 %.

3. Na základe podaného odvolania žalobcom odvolací súd uznesením v konaní 12CoCsp/32/2023 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku II. o zamietnutí žaloby v ostatnej časti a výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V závere svojho uznesenia poukázal na to, že podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. účinného dňom vyhlásenia - 27.03.2020, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. účinného dňom vyhlásenia (novelizácie zák. č. 9/2021 Z. z.) - 19. 01. 2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Cieľom zákona č. 62/2020 Z. z. bolo prijatie niektorých mimoriadnych opatrení v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 a niektorých opatrení v justícii. Časť opatrení, vrátane tých, ktoré sú vymedzené v § 1 a § 8 uvedeného zákona, sú koncipované ako opatrenia dočasného charakteru, pričom ich dočasnosť je daná dátumom, dokedy sa uplatňujú (viď dôvodová správa). Svojou povahou dopĺňajú právnu úpravu v OZ (§§ 111-114) a v CSP (§§ 119-121). Odvolací súd uvádza, že zo samotného ustanovenia § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., vyplýva, že tento zákon upravuje resp. poskytuje ochranu aj v rámci plynutia resp. uplynutia premlčacej doby, v čase ak by z objektívnych dôvodov (v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19) mohlo dôjsť k uplynutiu premlčacej doby bez dôvodov na strane oprávnenej osoby. Zo znenia ustanovenia § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. - z časti pred uvedením prípadov pod písmenami a/ a b/ slovami „uplynutím ktorých by došlo“ je zrejmé, že toto ustanovenie sa týka len tej premlčacej lehoty, ktorej uplynutie má resp. by mohlo nastať v časovom rámci resp. rozmedzí stanovenom § 1 citovaného zákona. Len v prípade ak by koniec plynutia premlčacej lehoty (posledný deň premlčacej lehoty) spadol do časového rozhrania v zmysle § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. táto premlčacia lehota by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti citovaného zákona - 27.03.2020 do 30.04.2020, by táto premlčacia lehota bola zachovaná, pretože by neplynula. Uvedené by malo za následok zachovanie premlčacej lehoty po 30.04.2020 s tým, že sa oprávnený subjekt môže úspešne domáhať svojho práva na súde (bez hrozby oslabenia jeho práva v dôsledku jeho premlčania) aj po 30.04.2020 resp. tak ako keby časové obdobie medzi 27.03.2020 do 30.04.2020, v ktorom mala uplynúť premlčacia lehota, nebolo (a neplynulo). Obdobným prípadom ochrany pred premlčaním resp. pred uplynutím premlčacej lehoty (v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19) je aj prípad predvídaný § 1 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého ak (už) došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v čase od 13.03.2020 do 28.03.2020 (deň po + 30 dní odo dňa po účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z.), tak táto premlčacia lehota by sa neskončila skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti uvedeného zákona, t. j. 26.04.2020. Rovnako tak ako § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., poskytuje rovnakú ochranu pred premlčaním práv oprávnených subjektov z objektívnych dôvodov v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19, aj § 8 zákona č. 62/2020 Z. z., ktorý bol prijatý novelou č. 9/2021 Z. z. (zákona č. 62/2020 Z. z.). Teda rozdiel medzi § 1 a § 8 citovaného zákona spočíva len v čase účinnosti týchto ustanovení o neplynutí/neskončení lehôt. Ak by teda posledný deň premlčacej lehoty spadol do časového rozhrania v zmysle § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. táto premlčacia lehota by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti citovaného zákona - 19.01.2021 do 28.02.2021, by táto premlčacia lehota bola zachovaná, pretože by neplynula. Podľa § 8 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého ak došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v čase od 31.12.2020 do 19.01.2021 (deň účinnosti novely zákona č. 62/2020 Z. z., prijatej pod č. 9/2021 Z. z.), tak táto premlčacia lehota by sa neskončila skôr, ako za 30 dní po dni nadobudnutia účinnosti uvedeného zákona, t. j. 18.01.2021. Na základe vyššie uvedeného je

možné konštatovať, že ustanovenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. poskytujú ochranu pred premlčaním nároku oprávnenej osoby, avšak uvedené zákonné ustanovenia sa vzťahujú len na tie prípady resp. premlčacie lehoty, ktoré mali uplynúť v § 1 alebo § 8 vymedzenom časovom rámci, t. j. ak by koniec premlčacej lehoty spadol do časového obdobia predvídaného citovanými ustanoveniami. V žiadnom prípade však nemožno vysloviť, že tieto ustanovenia z hľadiska plynutia resp. uplynutia premlčacej lehoty sa vzťahujú generálne na všetky premlčacie lehoty a tieto predlžujú. Keďže súd prvej inštancie sa nezaoberal pri posúdení premlčania žalovanej pohľadávky uvedenými právnymi predpismi odvolací súd nemal inú možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie sa bude opätovne zaoberať vecou v naznačenom smere a svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo presvedčivé a v prípadnom ďalšom odvolacom konaní preskúmateľné. Zároveň súd v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania.

4. Súd vo veci nariadil ústne pojednávanie, ktorého sa strany konania nezúčastnili. Žalobca doručenie predvolania mal riadne vykázané dňom 30.5.2024, svoju neúčasť neospravedlnil. Nedostavila sa žalovaná, doručenie predvolania mala riadne vykázané dňom 24.6.2024, svoju neúčasť neospravedlnila.

5. Súd sa oboznámil so žalobou a priloženými listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poskytovaní verejných služieb, faktúrami právneho predchodcu žalobcu, odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 16.07.2019, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa, výzvou na zaplatenie, ako aj s ďalším obsahom spisu a riadiac sa s právnym názorom odvolacieho súdu zistil nasledovný skutkový stav.

6. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 14.12.2008 Zmluvu o pripojení a poskytovaní verejných služieb retransmisie prostredníctvom satelitu, uzatvorená podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. číslo 30382272 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy účtoval žalovanému na mesačnej báze. Nakoľko sa žalovaný dostal s úhradou vystavených faktúr do omeškania, právny predchodca žalobcu odstúpil od predmetnej Zmluvy. Pretože žalovaný porušil svoju povinnosť vrátiť prenajaté koncové zariadenie v zmysle všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, poslednou faktúrou si právny predchodca žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. V zmysle bodu 15. časti III čl. 6 všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb „Účastník má povinnosť do 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu vrátiť Technické zariadenie Podniku na predajné miesto. V prípade, že účastník nevráti technické zariadenie, má podnik nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty v zmysle platného Cenníka.“

V zmysle bodu 5.1.4. cenníka platného v čase odstúpenia od zmluvy a povinnosti žalovaného vrátiť Technické zariadenia právnemu predchodcovi žalobcu je zmluvná pokuta za nevrátenie SCART/HDMI kábla vo výške 3 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie diaľkového ovládača vo výške 10 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie koncového zariadenia vo výške 50 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie Smart karty vo výške 19,90 eur a zmluvná pokuta za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10 eur. Nakoľko mal žalovaný v nájme po 2 kusy z každého uvedeného zariadenia, právny predchodca žalobcu si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za nevrátenie každého zo zariadení. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1.4.2020. Následne sa žalobca pred podaním žaloby pokúsil o mimosúdne urovanie dlhu, žalovaný však na opakované (aj telefonické) výzvy nereagoval.

7. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

8. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou,

ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je tona prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

16. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

17. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

18. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z.z.

Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

22. Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z.z.

Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 14.12.2008 Zmluvu o pripojení a poskytovaní verejných služieb retransmisie prostredníctvom satelitu, uzatvorená podľa §43 zákona č. 610/2003 Z. z. číslo 30382272 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy účtoval žalovanému na mesačnej báze. Nakoľko sa žalovaný dostal s úhradou vystavených faktúr do omeškania, právny predchodca žalobcu odstúpil od predmetnej Zmluvy. Pretože žalovaný porušil svoju povinnosť vrátiť prenajaté koncové zariadenie v zmysle všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, poslednou faktúrou si právny predchodca žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. V zmysle bodu 15. časti III čl. 6 všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb "Účastník má povinnosť do 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu vrátiť Technické zariadenie Podniku na Predajné miesto. V prípade, že účastník nevráti technické zariadenie, má podnik nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty v zmysle platného Cenníka." V zmysle bodu 5.1.4. cenníka platného v čase odstúpenia od zmluvy a povinnosti žalovaného vrátiť Technické zariadenia právneho predchodcovi žalobcu je zmluvná pokuta za nevrátenie SCART/HDMI kábla vo výške 3 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie diaľkového ovládača vo výške 10 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie koncového zariadenia vo výške 50 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie Smart karty vo výške 19,90 eur a zmluvná pokuta za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10 eur. Nakoľko mal žalovaný v nájme po 2 kusy z každého uvedeného zariadenia, právny predchodca žalobcu si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za nevrátenie každého zo zariadení. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1.4.2020. Následne sa žalobca pred podaním žaloby pokúsil o mimosúdne urovnanie dlhu, žalovaný však na opakované (aj telefonické) výzvy nereagoval.

24. Súd ex officio zisťoval, či nedošlo k prípadnému premlčaniu nároku žalobcu v súlade s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu bolo zistené, že žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 10.1.2022, pričom v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka sú premlčané všetky nároky žalobcu pred 10.1.2019. Cieľom zákona č. 62/2020 Z. z. bolo prijatie niektorých mimoriadnych opatrení v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 a niektorých opatrení v justícii. Časť opatrení, vrátane tých, ktoré sú vymedzené v § 1 a § 8 uvedeného zákona, sú koncipované ako opatrenia dočasného charakteru, pričom ich dočasnosť je daná dátumom, dokiaľ sa uplatňujú (viď dôvodová správa). Svojou povahou dopĺňajú právnu úpravu v OZ (§§ 111-114) a v CSP (§§ 119-121). Odvolací súd uvádza, že zo samotného ustanovenia § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., vyplýva, že tento zákon upravuje resp. poskytuje ochranu aj v rámci plynutia resp. uplynutia premlčacej doby, v čase ak by z objektívnych dôvodov (v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19) mohlo dôjsť k uplynutiu premlčacej doby bez dôvodov na strane oprávnenej osoby. Zo znenia ustanovenia § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. - z časti pred uvedením prípadov pod písmenami a/ a b/ slovami „uplynutím ktorých by došlo“ je zrejmé, že toto ustanovenie sa týka len tej premlčacej lehoty, ktorej uplynutie má resp. by mohlo nastať v časovom rámci resp. rozmedzí stanovenom § 1 citovaného zákona. Len v prípade ak by koniec plynutia premlčacej lehoty (posledný deň premlčacej lehoty) spadal do časového rozhrania v zmysle § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. táto premlčacia lehota by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti citovaného zákona - 27.03.2020 do 30.04.2020, by táto premlčacia lehota bola zachovaná, pretože by neplynula. Uvedené by malo za následok zachovanie premlčacej lehoty po 30.04.2020 s tým, že sa oprávnený subjekt môže úspešne domáhať svojho práva na súde (bez hrozby oslabenia jeho práva v dôsledku jeho premlčania) aj po 30.04.2020 resp. tak ako keby časové obdobie medzi 27.03.2020 do 30.04.2020, v ktorom mala uplynúť premlčacia lehota, nebolo (a neplynulo). Obdobným prípadom ochrany pred premlčaním resp. pred uplynutím premlčacej lehoty (v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19) je aj prípad predvídaný § 1 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého ak (už) došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v čase od 13.03.2020 do 28.03.2020 (deň po + 30 dní odo dňa po účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z.), tak táto premlčacia lehota by sa neskončila skôr ako

za 30 dní po nadobudnutí účinnosti uvedeného zákona, t. j. 26.04.2020. Rovnako tak ako § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., poskytuje rovnakú ochranu pred premlčaním práv oprávnených subjektov z objektívnych dôvodov v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19, aj § 8 zákona č. 62/2020 Z. z., ktorý bol prijatý novelou č. 9/2021 Z. z. (zákona č. 62/2020 Z. z.). Teda rozdiel medzi § 1 a § 8 citovaného zákona spočíva len v čase účinnosti týchto ustanovení o neplynutí/neskončení lehôt. Ak by teda posledný deň premlčacej lehoty spadal do časového rozhrania v zmysle § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. táto premlčacia lehota by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti citovaného zákona -19.01.2021 do 28.02.2021, by táto premlčacia lehota bola zachovaná, pretože by neplynula. Podľa § 8 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého ak došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v čase od 31.12.2020 do 19.01.2021 (deň účinnosti novely zákona č. 62/2020 Z. z., prijatej pod č. 9/2021 Z. z.), tak táto premlčacia lehota by sa neskončila skôr, ako za 30 dní po dni nadobudnutia účinnosti uvedeného zákona, t. j. 18.01.2021. Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že ustanovenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. poskytujú ochranu pred premlčaním nároku oprávnenej osoby, avšak uvedené zákonné ustanovenia sa vzťahujú len na tie prípady resp. premlčacie lehoty, ktoré mali uplynúť v § 1 alebo § 8 vymedzenom časovom rámci, t. j. ak by koniec premlčacej lehoty spadal do časového obdobia predvídaného citovanými ustanoveniami. V žiadnom prípade však nemožno vysloviť, že tieto ustanovenia z hľadiska plynutia resp. uplynutia premlčacej lehoty sa vzťahujú generálne na všetky premlčacie lehoty a tieto predlžujú. Z vyššie uvedeného vyplýva, že premlčacia lehota sa dôsledkom zákona č. 62/2020 predĺžila o 76 dní (nov. 30, dec. 31 a jan. 15 dní.) Takto koniec premlčacej lehoty pripadá na 15.1.2022, kým žaloba na súd bola podaná dňa 10.1.2020. Keďže faktúra 3,- eur splatná dňa 31.10.2018 , faktúra 50,30 eur splatná dňa 31.11.2018 a faktúra 19,20 eur so splatnosťou 31.12.2018 od 1.1.2019 sa stali splatnými v čase pred 10.1.2019 a bolo potrebné pripočítať lehotu + 76 dní uvedené pohľadávky žalobcu bolo potrebné považovať za nepremľčané. Z daného dôvodu súd i v tejto časti považoval za dôvodné.

25. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením pohľadávky žalobcu, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č.87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu splatnosti dlhu vo výške 5 %. Súd preto priznal žalobcovi aj úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých faktúr.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a priznal nárok žalobcovi v pomere 100%, vzhľadom na jeho plný úspech v konaní.

29. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.